

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/488/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514203586
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7514203586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a JUDr. Frederiky Zozulákovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého G. F. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, dieťaťa rodičov U. F. nar. X.X.XXXX bývajúcich v T. Č.. XXX zastúpenej JUDr. Evou Geleneky Hencovskou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Bajzovej ulici č. 2 a U. F. nar. XX.X.XXXX bývajúcего v M. - Š. O. L. H. Č.. XX zastúpeného JUDr. Martou Šuvadovou advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach na Floriánskej č. 16 v konaní o zvýšení výživného o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 19P 68/2014 z 5.9.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v napadnutom výroku o zvýšení výživného.

Mení rozsudok vo výroku o dlžnom výživnom tak, že dlžné výživné 197,24 Eur za obdobie od 21.2.2014 do 5.9.2014 je otec povinný zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku matke maloletého dieťaťa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Košice - okolie č.k. 8C 250/2007-180 z 26.9.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 7CoP 6/2009 - 215 z 21.5.2009 v časti upravujúcej výživovaciú povinnosť otca k maloletému G. F. nar. XX.X.XXXX tak, že zvýšil výživné otca pre maloletého z 99,98 Eur na 130 Eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred matke maloletého od 21.2.2014 do budúcnosti. Dlžné výživné 197,24 Eur za obdobie od 21.2.2014 do 5.9.2014 povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 Eur mesačne spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod následkami straty výhody splátok. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O.s.p. s odôvodnením, že konajúci súd neúplne zistil skutkový stav, nevykonala potrebné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností na základe čoho dospel k nesprávnym skutkovým a právnym zisteniam. Vyjadrila presvedčenie, že napadnuté výroky sú nedostatočne odôvodnené, pretože súd sa v dostatočnej miere nevysporiadal so závermi dokazovania, čo zároveň zakladá nepreskúmateľnosť predmetného rozhodnutia. Vytkla konajúcemu súdu, že v odôvodnení rozsudku sa dostatočne nevysporiadal s uvádzanými skutočnosťami, ktoré ona uviedla, ale obmedzil sa len na konštatovanie pomerov jednotlivých strán. Poukázala predovšetkým na výrazný nepomer príjmov účastníkov konania, keďže jej priemerný mesačný zárobok za rok 2013 z pracovnej činnosti bol 218,76 Eur, vyplatené nemocenské dávky 93,32 Eur, daňový bonus 21,41 Eur, prídavky na dieťa 23,52 Eur,

celkom 357,01 Eur. V tejto súvislosti poukázala na to, že trpí dlhodobými zdravotnými problémami, v dôsledku ktorých je často práceneschopná. Uviedla, že má nevyhnutné náklady spojené so zabezpečením bývania a stravy. Ide predovšetkým o úhradu ročnej dane 15 Eur, mesačné platby SIPO, 180 Eur, výživné na plnoletého syna U. 50 Eur a splátka pôžičky z dôvodu splácania vyrovnávacieho podielu otcovi maloletého mesačne 150 Eur. Má ďalšie nevyhnutné náklady ako zakúpenie čipovej karty na cestovanie, vstup do školy 20 Eur, zakupovanie študijnej literatúry, zakúpenie počítača, tlačiarne, školskej tašky, školských pomôcok. Okrem týchto uvedených výdavkov, ktoré sú prevažne jednorazové, platí za budúcu účasť syna na stužkovej slávnosti mesačne 10 Eur. Poukázala na zdravotné problémy maloletého, ktoré má so zubami, vyžadujúce si korekciu, aby v neskoršom veku nedošlo k vážnejším problémom, pravidelné prehliadky a kardiologické vyšetrenia a vyšetrenia u kožného lekára. Zdôraznila morálnu stránku veci, že starší syn, ktorý žije u otca sa môže pravidelne zúčastňovať hokejbalových tréningov a turnajov, na ktoré je potrebné zakúpiť neprimerane drahú výstroj a zaplatiť štartovné a druhý syn, ktorý žije u matky, v dôsledku nedostatku finančných prostriedkov sa nemôže zúčastniť ani liečby pre zlepšenie jeho zdravotného stavu. V súvislosti s uvedenými nákladmi zdôraznila, že pri zabezpečovaní týchto nákladov jej vypomáhajú rodičia, ktorí sú už starobní dôchodcovia, nakoľko ona so svojim príjmom by syna nemohla zabezpečiť. Poukázala na priemerný mesačný zárobok otca a jeho súčasné majetkové a osobné pomery. Predovšetkým zdôraznila, že priemerný mesačný príjem otca je 1,095 Eur, žije spoločne so svojou súčasnou priateľkou, s ktorou spoločne znášajú náklady za bývanie ako aj stravu. Nesúhlasila ani s rozhodnutím súdu v časti povolenia splátok dlžného výživného, kde vyslovila názor, že majetkové a finančné možnosti otca dovoľujú rozhodnúť, aby dlžné výživné zaplatil naraz. Navrhla preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, zvýšil výživné otca pre maloletého na 150 Eur mesačne a dlžné výživné zaviazal otca zaplatiť naraz.

K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec maloletého. Vyslovil presvedčenie, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne a právne správny. Konštatoval, že matka maloletého v odvolaní iba zotrváva na všetkých svojich vyjadreniach, ktoré už predniesla na súde prvého stupňa v rámci konania, resp. vo svojej záverečnej reči a keďže odvolanie matky neobsahuje žiadne skutočnosti, ktoré by neboli známe už súdu prvého stupňa, resp. ku ktorým by sa niektorá strana konania už nebola vyjadrila, považuje odvolanie matky za nedôvodné a predovšetkým účelové, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa nenadobudlo právoplatnosť. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

K odvolaniu matky sa písomne vyjadril aj kolízny opatrovník, ktorý navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny, vydaný na základe dostatočného dokazovania a jeho správneho vyhodnotenia.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmal rozsudok aj s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o návrhu matky na zvýšenie výživného a správne určil dlžné výživné za obdobie od 21.2.2014 do 5.9.2014. Vysporiadal sa s podstatnými skutočnosťami týkajúcimi sa predmetu konania, v odôvodnení jasne objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia, čo postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. Napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa spĺňa náležitosti rozsudku v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. a preto je odvolacia argumentácia matky, že je nezákonné a nepreskúmateľné, neodôvodnená.

Z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine vyplýva, že dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Zmenou pomerov v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa rozumie iba výrazná zmena tých okolností na jednej alebo druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného, ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom, pričom musí ísť o zmenu trvalú, nielen prechodnú a musí ísť o zásadnú zmenu v tých okolnostiach, z ktorých vychádzalo predchádzajúce rozhodnutie

o výživnom. V konaní o zmene výživného je preto potrebné porovnať pomery, z ktorých vychádzalo predchádzajúce súdne rozhodnutie o výživnom s pomermi existujúcimi v čase rozhodovania súdu o návrhu na zmenu výživného. Aj pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného. V danom prípade ide o ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť trvajúca do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd dbá na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Je potrebné zdôrazniť, že rodič, ktorý má vyživovacie povinnosti voči maloletým deťom neschopným sa živiť je povinný usmerňovať svoje pracovné aj životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k deťom nebolo ohrozené. Odvolací súd na základe zisteného skutkového stavu a v súlade s vyššie uvedenými úvahami sa stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že v tejto právnej veci je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na výživu maloletého G. sumou 130 Eur mesačne a táto suma je primeraná a dostatočná tak z hľadiska odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, ako aj s prihliadnutím na finančné a majetkové pomery otca, resp. jeho zárobky. Konajúci súd konštatoval, že priemerný mesačný zárobok otca je 1.000 Eur mesačne, jeho priateľka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti má 650 Eur mesačne, čo sú dva stabilné príjmy do jednej domácnosti. Dostatočne sa vysporiadal aj s otázkou životnej úrovne otca v porovnaní so životnou úrovňou matky, u ktorej je maloletý zverený do osobnej starostlivosti s prihliadnutím na ich príjmy. V tejto súvislosti vykonal dôsledné dokazovanie ohľadom nevyhnutných výdavkov matky spojených tak so samotným zabezpečením nevyhnutných nákladov spojených s bývaním, stravovaním ako aj odôvodnenými potrebami maloletého a na druhej strane dôsledne vykonal dokazovanie týkajúce sa pomerov na strane otca, pričom prihliadol na skutočnosť, že otec má zvereného staršieho syna, toho času plnoletého U. do osobnej starostlivosti, pričom tento plnoletý syn je študentom vysokej školy, z čoho je zrejmé, že vyživovacia povinnosť voči tomuto synovi naďalej trvá a to tak zo strany otca ako aj matky. Správne rozhodol, keď neprihliadol na financovanie bytu, v ktorom otec v súčasnej dobe nežije a konštatoval, že ide o náklady duplicitné, keďže v súčasnej dobe má zabezpečené bývanie u svojej priateľky, ktorej takisto prispieva na réžiu domu a na stravu. Pri zhodnotení majetkových pomerov otca, jeho príjmu a takisto zhodnotení majetkových pomerov matky dospel k záveru, že zvýšenie výživného je dôvodné, preto zvýšil z 99,95 Eur na 130 Eur mesačne, s čím sa stotožnil aj odvolací súd. Dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvého stupňa boli nepochybne zistené a preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie v merite veci, pretože súd prvého stupňa postupoval správne, keď v súlade s ust. § 120 ods. 1 O.s.p. vykonal všetky dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu pre rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti otca a rozsudok súdu prvého stupňa spĺňa základné obsahové náležitosti, zrozumiteľnosť, určitosť a jasnosť a je logickým a právnym vyústením priebehu a výsledkov prvostupňového konania, v dôsledku čoho je aj odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a odvolací súd sa s ním stotožňuje. Pre úplnosť uvádza, že odvolacie námietky matky boli fakticky zohľadnené v konaní už na súde prvého stupňa a matka ani v rámci odvolacieho konania neuviedla žiadne relevantné dôkazy, resp. návrhy, na základe ktorých by odvolací súd mohol rozhodnúť inak ako súd prvého stupňa.

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmení ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.). Po preskúmaní rozsudku v napadnutom výroku o dlžnom výživnom podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že konajúci súd síce správne určil dlžné výživné, ale nesprávne určil spôsob jeho zaplatenia, pretože nie je v záujme maloletého, aby strpel splácanie dlžného výživného, nakoľko vyživovacia povinnosť rodičov je daná zákonom. Odvolací súd s prihliadnutím na schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca dospel k presvedčeniu, že majetkové pomery otca s prihliadnutím na výšku výživného umožňujú zaplatiť dlžné výživné naraz, preto zmenil výrok o spôsobe zaplatenia dlžného výživného tak, že otec je povinný dlžné výživné podľa § 160 ods. 1 otcovi zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku matke maloletého dieťaťa.

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.